

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci vyžiadanej osoby **A. M.**, v konaní o návrhu krajskej prokurátorky v Bratislave na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, prerokoval na neverejnom zasadnutí 31. mája 2017 sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 5. mája 2017, sp. zn. 2Ntc/6/2017, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. napadnuté uznesenie sa **z r u š u j e** v celom rozsahu.

Podľa § 16 ods. 3 písm. c/ zák. č. 154/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov sa vyžiadaná osoba **A. M.**, nar. **X.. M. X. v B.**, trvale bytom **B. - D. N. V.**, **p r e p ú š ť a** z predbežnej väzby na slobodu.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením sudca krajského súdu rozhodol podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov, že **A. M.** sa berie do vydávacej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Úradom prokuratúry na Regionálnom súde Korneuburg, Rakúska republika sp. zn. 4 St 38/17x zo dňa 20. marca 2017 a ktorá sa bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave dňa 2. mája 2017 podala návrh na vzatie vyžiadanej osoby A. M., štátneho občana Slovenskej republiky do vydávacej väzby v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len EZR), pretože krajskej prokuratúre bol doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu, vydaného na A. M. Úradom prokuratúry na Regionálnom súde Korneuburg, Rakúska republika dňa 20. marca 2017 pod sp. Zn. 4St 38/17x. Podľa tohto rozkazu je vyžiadaná osoba trestne stíhaná pre dva trestné činy – pokusy krádeže vlámaním podľa § 15, § 127 ods. 1 č. 1 a č. 2 rakúskeho Trestného zákonníka. Dôvody na predbežnú väzbu v zmysle § 15 ods. 5 zákona o EZR (maximálne 40 dní) už uplynuli a po doručení originálu predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu bolo potrebné zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky a zabrániť tak zmareniu účelu tohto konania zo strany vyžiadanej osoby.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote sťažnosť vyžiadaná osoba A. M., ktorý podal sťažnosť aj prostredníctvom svojej obhajkyne.

A. M. v dôvodoch svojej sťažnosti (č.l. 137) uviedol, že jeho väzba nie je dôvodná, pričom poukázal na skutočnosť, že v Slovenskej republike je trestne stíhaný vo viacerých trestných veciach a nevyhýba sa im. Žiadal preto napadnuté uznesenie zrušiť a jeho prepustiť na slobodu.

Obhajkyňa vyžiadanej osoby v dôvodoch sťažnosti (č.l. 142-143) uviedla, že v danom prípade nie sú žiadne zákonné dôvody na vzatie do vydávacej väzby. Poukázala na skutočnosť, že keď polícia A. M. kontaktovala, prišiel na políciu dobrovoľne, nakoľko nemal dôvod sa tomuto vyhýbať. V súčasnej dobe je trestne stíhaný na Okresnom súde Prievidza, Okresnom súde Bratislava IV a Bratislava V, kde je trestné stíhanie vedené na slobode, ničomu sa nevyhýba. Z jeho správania nevyplýva žiadny dôvod na marenie konania o výkone EZR, preto navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ho na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie

predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že dňa 20. marca 2017 Štátne zastupiteľstvo Korneuburg, Rakúska republika, vydalo pod sp. zn. 4 St 38/17x európsky zatýkací rozkaz na slovenského štátneho občana A. M. za účelom jeho vydania na trestné stíhanie pre zločin organizovanej krádeže vlámaním podľa § 15, § 127, § 129 ods. 1 č. 1 a č. 2 rakúskeho Trestného zákonníka, ktorej trestnej činnosti sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v tomto rozkaze.

Na základe návrhu Krajského prokurátora v Bratislave z 31. marca 2017 bola vyžiadaná osoba A. M. uznesením sudcu Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2017 sp. zn. 2Ntc/6/2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. apríla 2017 sp. zn. 5 Tost 13/2017 podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o EZR vzatá do predbežnej väzby, ktorá začala plynúť dňom 30. marca 2017 o 07.45 hod., kedy bola obmedzená jeho osobná sloboda.

V priebehu trvania predbežnej väzby bol v rámci predbežného vyšetrovania krajskej prokuratúre doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu (č.l. 87-92), ktorý bol následne preložený do štátneho jazyka. Krajská prokuratúra v Bratislave podala dňa 2. mája 2017 pod sp. zn. KPtm 35/17/1100-33 na príslušnom súde návrh, aby súd rozhodol o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu v zmysle § 22 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o EZR. Zároveň navrhla, aby krajský súd v zmysle § 29 ods. 1 citovaného zákona rozhodol o odklade vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu a súčasne navrhla vziať vyžiadanú osobu podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona do vydávacej väzby. K návrhu okrem originálu európskeho zatýkacieho rozkazu spolu s jeho prekladom doložila i zápisnicu o výsluchu vyžiadanej osoby z 28. apríla 2017, ktorého výsluchu sa zúčastnila i ustanovená obhajkyňa vyžiadanej osoby (č.l. 100-102). Z tejto zápisnice vyplýva, že vyžiadanej osobe bol riadne doručený preklad európskeho zatýkacieho rozkazu a bola poučená o svojich právach. Pri tomto výsluchu vyžiadaná osoba uviedla, že skutky popísané v európskom zatýkacom rozkaze sa zakladajú na pravde. Nesúhlasila s vydaním do Rakúska a uplatnila zásadu špeciality.

Na základe návrhu prokurátorky potom sudca krajského súdu napadnutým uznesením podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o EZR vzal vyžiadanú osobu do vydávacej väzby.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o EZR **ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania**, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd pripomína, že hoci je posudzovanie väzby v zmysle § 16 ods. 1 zákona o EZR v porovnaní s postupom podľa Trestného poriadku vymedzené reštriktívne (súd v tomto prípade nie je viazaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr. por.), neznamená to, že je súd bez ďalšieho povinný vziať vyžiadanú osobu na základe návrhu prokurátora do vydávacej väzby iba preto, že na túto osobu bol vydaný európsky zatýkací rozkaz. I v tomto prípade zákon stanovuje podmienky, ktoré musia byť pre vzatie do väzby splnené.

Zákon o EZR vyjadruje zákonný účel vydávacej väzby v § 16 ods. 1. Tento účel spočíva v zabezpečení prítomnosti vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky v konaní o európskom zatýkacom rozkaze alebo zabrániť tomu, aby nedošlo k zmareniu tohto konania. Pri rozhodovaní o vydávacej väzbe tak musí súd sledovať len splnenie vyššie uvedeného účelu vydávacej väzby a vo vzťahu k tomu účelu skúma predovšetkým to, či sú tu konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali obavu, že zadržaná osoba ujde, alebo sa bude skrývať, prípadne inak mariť konanie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Dôvodom obmedzenia osobnej slobody vydávacou väzbou, ako už bolo vyššie uvedené, je potreba zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky. Z povahy veci teda vyplýva zásadne útekový charakter vydávacej väzby. Pri rozhodovaní o vydávacej väzbe preto súd z materiálneho hľadiska skúma existenciu konkrétnych skutočností odôvodňujúcich obavu, že vyžiadaná osoba utečie z územia Slovenskej republiky, alebo sa bude skrývať. V čase rozhodovania súdu prvého stupňa i podľa názoru sťažnostného súdu boli splnené všetky podmienky pre vzatie A. M. do vydávacej väzby.

Ďalej však zo spisu vyplýva, že krajský súd na neverejnom zasadnutí 17. mája 2017

uznesením podľa § 22 ods. 1, ods. 5 zákona o EZR, že vyššie citovaný európsky zatýkací rozkaz vydaný na A. M. sa vykoná a zároveň podľa § 29 ods. 1 zákona o EZR odložil jeho realizáciu až do právoplatného skončenia trestných konaní vedených na menovaného na území Slovenskej republiky (na Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 2T/135/2016, na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 2T/163/2016 a na Okresnom súde Bratislava V, kde bola podaná obžaloba 30. marca 2017 pod sp. zn. 2Pv 536/2015).

Sťažnostný súd krátkou cestou zistil, že A. M. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 25. mája 2017 sp. zn. 2T/135/2016 uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. (body 5, 6, 8 až 13 rozsudku), z toho v bodoch 5, 6, 8 až 11 spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. v bodoch 5, 8 až 10.

Za uvedenú trestnú činnosť bol odsúdený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 7, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0T/67/2016 z 2. júna 2016, právoplatný 2. júna 2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Zároveň uvedeným rozsudkom súd rozhodol o uplatnených nárokoch poškodených osôb na náhradu škody.

Rozsudok nie je právoplatný nakoľko A. M. po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku prehlásil, že sa k rozsudku vyjadří v zákonom stanovenej lehote.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v čase rozhodovania sťažnostného súdu došlo k podstatnej zmene situácie v tom, že vyžiadaná osoba už bola odsúdená za inú trestnú činnosť spáchanú na území Slovenskej republiky a bol jej uložený pomerne vysoký trest odňatia slobody a v prípade nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, nastúpi výkon uloženého trestu odňatia slobody. Okrem toho sa proti nemu vedú ešte dve trestné konania, pričom

ako už bolo vyššie uvedené, súd prvého stupňa v zmysle § 29 ods. 1 zákona o EZR odložil realizáciu výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu až do právoplatného ukončenia týchto trestných vecí.

V zmysle platnej zákonnej úpravy musí súd druhého stupňa v čase rozhodovania o sťažnosti vychádzať zo stavu veci, ktorý existuje v čase jeho rozhodovania. Táto zásada okrem iného vyplýva z ustanovenia § 189 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého možno sťažnosť opierať o nové skutočnosti a dôkazy.

Podľa § 16 ods. 3 veta druhá písm. c/ zákona o EZR príslušný sudca rozhodne o prepustení z vydávacej väzby, ak inak zanikli dôvody vydávacej väzby, vydania alebo jeho realizácie.

Vzhľadom na vzniknutú situáciu dospel sťažnostný súd k záveru, že v danom prípade predbežná väzba splnila svoj účel, nakoľko príslušný súd rozhodol o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu, avšak samotná jeho realizácia v najbližších rokoch neprichádza do úvahy. Ďalšie trvanie väzby by bolo aj v rozpore s čl. 5 ods. 3 Dohovoru. Sťažnostný súd pripomína, že samotné prepustenie z predbežnej väzby nevyklučuje v prípade A. M. jeho opätovné vzatie do vydávacej väzby.

Na základe vyššie uvedených skutočností potom Najvyšší súd Slovenskej republiky o sťažnosti vyžiadanej osoby rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 31. mája 2017

JUDr. Peter Szabo, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová